

tegner som 8 Graders Brændevin, nemlig 47,4 pCt. Det blev tillige godtgjort, at Gjennemsnittet af den Pris, som en Pot Brændevin har kostet i Detailhandelen, var omtrent 37 Øre; men for det Tredie blev det godtgjort ved Forsøg paa 105 forskellige Udsjænkningsteder, at kun 15 af disse folgte Brændevinet igjen for en Pris, der var mindre end 1 Kr. pr. Pot, det, der har kostet omtrent 37 Ø. Gjennemsnittet af disse 105 Udsjænkningsteds Pris ved Udsjænkningen var 118½ D. pr. Pot, det vil altsaa sige en Avance for Udsjænkterne af 81½ D. pr. Pot eller med andre Ord 220 pCt. af Varens Værdi. Nu paastaar jeg, at naar man mener at have Raad til at betale Udsjænkterne en Avance paa 220 pCt., er det et Bevis for, at man ikke bryder sig saa overordentlig meget om, at den Vare koster et Par Øre mere eller mindre. Jeg siger dette, fordi det er min Overbevisning, som det vist ogsaa har været udtalt fra mange Sider her i Salen tidligere, at hvis man gaar til en Bestatning, der skal nytte noget i den Forstand at formindste Forbruget, kan det ikke nytte at bestatte med en Bagatel, saa maa man gaa til noget ganske Klæffeligt. Jeg er derfor fuldtændig enig med den høitæredede Finanzminister i, at den Stat, som han har foreslaaet som Norm for Brændevinsafgiften, ingenlunde er for høj, og det synes ikke, at den gaar i en anden Retning end den, man frivillig vedkjender sig. Naar man paa et Værtshus eller Udsjænkningsted gaar ind paa at betale for en Snaps en Pris, der levner den paagjældende Udsjænkter en Avance af 220 pCt. i Gjennemsnit, er man ikke nøieregnende med Prisen. Naar man gaar til bairersk Øl, som jeg villig skal erkjende økonomisk set er langt mere ødelæggende end Brændevin — økonomisk set, tykt og moralsk selvfølgelig ingenlunde i den Grad — og undersøger, hvilken Stat Befolkningen lader udskrive paa sig som Bederlag for sin Vist til at nyde bairersk Øl, som navnlig i de senere Aar er udbredt i en overordentlig Grad omtrent hele Verden over, i alt Fald her i Landet, kommer man til Tal, som ganske vist ikke ere i den Grad overvældende med Hensyn til Avancen for de paagjældende Mellemandlere, men dog i alt Fald ere ret betydelige. For Diebliffet staar, efter hvad jeg har kunnet faae oplyst, en Tønde bairersk Øl i en Værdi af 17 Kr. i det Diebliff, den gaar ud af Bryggeriets Port, en Tønde bairersk Øl, som i Parenthes sagt ikke er 144 Potter, saaledes som Lovforslaget tillader, den fremtidig maa være, men 1 Td. bairersk Øl, hvoraf der, saavidt jeg har kun-

net faae oplyst, gjennemsnitlig tappes 370 Halvflaster. Vil man nu undersøge, hvad den Td. bairersk Øl koster Konsumenterne — for det er jo egentlig det, man maa antage har Interesse at faae at vide, hvad Forbrugerne offre for at tilfredsstille Lusten til bairersk Øl — saa vide vi meget vel, at der, navnlig her i Kjøbenhavn, driffes en overordentlig Mængde bairersk Øl, som koster 15, 20, 25 ja maaste endog saa 30 Øre pr. Halvflaste, selvfølgelig medregnet de 5 Øre til Opparteren, som man ikke vilde give, hvis man ikke drak Noget; de maa altsaa lægges paa Øllet, i alt Fald vil jeg ikke finde det rigtigt, om de ikke lægges til. Paa den anden Side maa jeg erkjende, at i de Kredse, hvor man ikke stiller noget som helst større Krav til Romfort, og hvor man i det Hele taget ser nøiere paa Stillingen, kan det gjerne være, at man kan faae ½ Baier for en 7—8 Øre — jeg tror nu ikke, det er mange Steder — men jeg paastaar i alt Fald, at naar man sætter Gjennemsnitsprisen for ½ Baier til 10 Øre, er det ikke for høit, og regner man det saa igjennem, vil man let se, at naar man tapper 370 Halvflaster af 1 Td., udbringes 1 Td. bairersk Øl i 37 Kr., den samme Td. Øl, som ved Udtjørfelsen af Bryggeriets Port kostede 17 Kr., altsaa en Avance paa 20 Kr., eller med et rundt Tal 118 pCt., eller for at nævne det paa en mere overstuelig Maade: Paa 600,000 Tdr., som den høitæredede Finanzminister anslaar Forbruget til, 12 Mill. Kr. om Aaret, som man altsaa giver ud i Avance paa bairersk Øl. Er dette nu rigtigt — og jeg tror ikke let, det for Øllets Bedkommende kan bestrides — og vil man nu se efter, hvad det er for Totalsummer, man der kommer til, er man ganske vist noget i Forlegenhed med at faae Rede paa, hvor stor en Brøddel af det samlede Brændevinsforbrug man skal vurdere til Udsjænkningssprisen —, og det kommer jo an paa, hvor Meget man vil antage, der nydes paa offentlige Steder, og hvor stor en Procent af det samlede Forbrug, der nydes i Hjemmet, i det der er denne uhyre Forskjel paa Prisen, som jeg omtalte før, idet den ene var 37 og den anden var 118½. — Jeg har raadført mig med forstandige Folk paa dette Omraade og er kommen til det Resultat, at de Fleste ere enige om, at naar de skulle vurdere og sige Noget, saa sige de, at ca. ¼ bliver forbrugt paa offentlige Steder, altsaa betalt med Udsjænkningssprisen, og ca. ¾ bliver forbrugt hjemme, og altsaa betalt med Detailprisen, og jeg tror nok, at det kan se temmelig plausibelt ud. Vil man nu anlægge denne Beregning, kommer man netop til det Resultat, at der